

Mersin Garı'nda Bir Sabah

– Ömer Faruk · 15 Nisan 2012

“.....nolu tren saat 06,20'de sekiz dingille hareket etti. Mersin hareket memuru Ceylan...” **

Lokomotifin kulakları tırmalayan tiz çığı ile birlikte istasyonda yeni bir günün ilk hareketi gerçekleşmiş oluyordu. Pistonların çuf çufları arasında kara tren arkasına bakmadan her günkü gibi giderken Gar Lokali'nin kırılmaya yüz tutmuş iskemlelerini gıcırdata gıcırdata akşamdan kalmış bir yersiz yurtsuzu uyandırmaya çalışıyordu garson Neco. Adam sallantının etkisiyle biraz uyanır gibi oldu, ama o tatlı uyku onu yine kendi kucağına çekti ve horlayarak sürdürdü uyumasını. Neco, birkaç kere daha iskemleleri gıcırdattı hatta itelediyse de bu kez fayda etmedi. O yüzden iki eliyle garibanın omuzlarından tutup sarsmaya başladı. Bir yandan da:

-Ey, hemşerim, dayı, emmi uyan artık! Birazdan müşteriler gelmeye başlarlar. Benim de patronla başımı belaya sokma, kalk bir an evvel!

Adam, yavaşça ayaklarını belinin hizasına doğru çekti, sonra da gövdesini yukarıya doğru kaldırırken ayaklarını aşağıya saldı. İyice uykusu açılmıştı. Yatarken ayağından düşen lastik ayakkabılarını aramaya koyuldu. Leş gibi ayak kokusu sigara kokusuna karışmıştı. Çünkü neredeyse sabaha kadar süren kumar partilerinde oldukça sigara tüketiliyordu. Kumarda kaybeden sinirden, kazanan sevinçten hemen bir sigara yakıyordu. Bir tane daha, bir tane daha...

Gariban ayakkabılarını buldu ve ayağına geçirdi. Neco'ya:

-Bi çay versene abi, dedi. Oysa Neco ondan çok küçüktü.

-Çay yok, yani daha demlenmedi. Birazdan hazır olur. Sen de ancak o zamana kadar kendine gelirsin. Yaşı altmıştan biraz fazla gösteren, saç sakalı birbirine karışmış, avurtları çökük, gözleri aramakla zor bulunan, bulunduğu da parlaklığı nedeniyle bakılamayan, sırtı kambur, kılığı perişan bir deli adam açtığı lokalin kapısında önce biraz dikili durdu. Girip girmemek arasında bocalıyordu. Sonra ileriye doğru bir hamle yaptı ve nefes nefese kapıyı kapatarak hemen kapının arkasındaki iskemleye oturdu. Sanki bu işi bir an önce yapmazsa o hakkından yani lokalde oturma hakkından yoksun bırakılacakmış gibi bir korku içerisindeydi.

İskemleye oturduktan sonra terbiye edilmiş bir hayvan uysallığına büründü. İskemlenin ucuna ilişmiş, ayakları bitişik, yırtık ceketinin iliklemeğe düğmeleri olmamasına rağmen önünü eliyle kapatmış, diğer elini de dizinin üzerine koymuş sessizce bekliyordu.

Ürkek bakışlarla etrafa kontrol ettikten sonra, yeni uyanan adama baktı. Tam o sırada ikisinin bakışları karşılaştı. Sanki birbirlerine:

-Senin ne işin var burada? Bir kapıya bir köpek yeter, diyorlardı. Delinin bakışlarına dayanılacak gibi değildi, nitekim diğeri pes etmişti. Huzursuz bir şekilde ayağa kalktı, lokali terk etti. Acelesi varmış gibi hızlı hızlı gidiyordu.

**

Toto, kısacık boyuna bakmadan bir kabadayı edasıyla lokalin kapısını sertçe açtı, içeri girdi, oturmadan önce:

-Neco yeğenim, çay oldu mu? diye sordu.

-Ellen Toto abim, şimdi çıkıyor.

-Etraf sigara izmaritiyle dolu, içerisi de çok pis kokuyor. Neco yeğenim niye bunları temizlemedin, içerisini neden havalandırmadın?

-Abim be, valla gece üçe kadar sürdü kumar partileri. Adamlara hadi çekin gidin kapatacağım diyemiyorsun. Sonra Şevket'e şikayet ederler. Anlarsın ya bizim de ekmek kapımız. Mano dalgalarını ayarlamak lazım.

-Anladım, anladım. Geçen akşam Piç Recep, Salih, Salak Sami üçü bir olup okeyde beni makasa aldılar. Tam 350 liramı kertti namussuzlar. Pazar günü acısını başkalarından çıkarttım, tam 860 lira kârdaydım.

-Akşam da o üçü bir garibanı kıstırmışlardı. Adam çok acemi olmalı, üç kere masadan kalktı, bir yerlere gidip para bulup geldi. En sonunda ağlayacak vaziyetteydi. Çünkü abi, okeyi bıraktı kaybettiklerimi birden kazanırım diye yirmi bire başladı, onu bıraktı kılıç oynadı, ama onda iyice battı. Yalan olmasın ama galiba dörde yakın zararı varmış. Büyük para be Toto abim, neredeyse benim on aylık maaşım. Bir kaç saat içinde uçup gitti.

-Çocuk değil ya oynamasın kerata. Baktı kaz gibi yolunuyor, bıraksın oyunu.

-Bilmez gibi söyleme Toto abi! Kaybeden hiç kolay kolay oyunu bırakabilir mi? Geçen yolunduğunda anladın da sen neden bırakmadın?

-Öyle,öyle...Neysel ver bi çay da içelim.

-Bana da bi çay hemşerim, demli olsun, dedi deli.

-Sabah sabah aç karınla herif demli çay içecekmiş, diye söylene söylene çayları doldurmaya başladı Neco.

-Bana bi şeker fazla koy hemşerim, yani şeker üç olsun.

Neco iyice sinirlendi bu işe:

-Abi be, bu ne biçim keyiftir, hem demli olsun diyorsun hem de çayı üç şekerli içmeye kalkıyorsun? Bu ne perhiz bu ne lahana....

Sözünü tamamlayamadan kapı açıldı, lafı kesip o tarafa baktı Neco. Gelen Makinist Mehmet'ti:

-Selâmünaleyküm!

-Vealeykümselâm. Yeğenim Neco, Mehmet beyimize iyi bir çay ver bakalım benden . Tavşan kanı olsun! dedi Toto.

Makinist Mehmet'i Bekçi Mustafa, Kondöktör Kazım, Başmanevracı Nevzat, Hareket Memur Yardımcısı Ali, Gişe Memuru Hüdaverdi, Bagaj Memuru Murat, Bekçi Hasan, Lokal sahibinin kardeşi Kel Saboş, Odacı Abdullah sırayla takip etti. Herkes yerini biliyordu ve oturan bağıırıyordu:

-Neco, demli bir çay...

Neco herkesin çaylarını verdikten sonra boşalan bardakları bile toplamadan eline süpürgeyi aldı, sanki orada hiç kimse yokmuş gibi bir tutum takınarak tozattıra tozattıra akşamın pislğini süpürmeye başladı. Gişe memuru söyleniyordu:

-Tam iş yapacak zamanı buldun! Hiç olmazsa şu kapıyı aç be adam! Çayın içi toz doldu. Terbiye ne gezer bu adamlarda!

Neco, bu konuşmadan sadece "kapı" kelimesini duymuştu.Kayıtsızca cevap verdi:

-Kapıyı açınca da üşüyoruz diyor herkes. İşimizi şimdi yapmayıp da ne zaman yapacağız yani? dedi ve süpürmesine devam etti.

**

".....nolu tren saat 07,32'de on dört dingille hareket etti. Mersin hareket memuru Taşpınar" diyordu nöbeti devir alan görevli dispecerden.